

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } 'Ετησ. Δο. 4
'Εξωτ. . 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Αί Συνδρομαί άρχονται την 1 Δεβρίου ή την 1 Ιουνίου ε. ε.

ΔΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Δ'—ΑΡΙΘ. 12

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1920

ΑΘΗΝΑΙ, 'Οδός Νίκης 11—'Αριθ. τηλ. 9-97

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ.—Τήν Κυριακήν 8 Νοεμβρίου οί πρόσκοποι τής 10ης Ο. Α. εξέδραμον εις τήν θέσιν Σκουντοῦπι. Μετά μίαν ώραίαν καί δίωρον περίπου κρατήσασαν άνίχνευσιν, ή οποία, μεταξὺ τῶν άλλων είχε τὸ ἀποτέλεσμα νά ...γραντσουισθῶσι ἄχι δλίγον οί πρόσκοποι τής 'Αμύνης, ήκούσθη μετά μεγάλης άνακουφίσεως τὸ σάλπισμα τοῦ συσσιτίου. Μετά τὸ γεῦμα καί τὸν καφφέν—τὸ καφφενεῖον τής δμάδος παρέχει καφφέν ἀντι 40 λεπ.—διάφορα γυμνάσια καί παιγνίδια. Καί περί τήν 6 καί καί εἴςπερηνήν ήρχισεν ή ἐπάνοδος, ὑπὸ τὸ σεληνόφως. Β.

— Τήν Κυριακήν 15 τρ. μ. ή 10η 'Ομάς 'Αθηνῶν εξέδραμεν εις 'Αγίαν Βαρβάραν, ἀντι τής εις Ναύσταθμον ὠρισμένης ἐκδρομής, ἀναβληθείσης λόγω ἀπροσέπτου κωλύματος. 'Επειδή μία διαταγή τής 6ης Ο. Α. μάς πληροφορεῖ ὅτι καί ή 'Ομάς αὐτή θά μετέβαιεν εις Δαρνί, προχωροῦμεν μετά τὸ πυριτιδοποιεῖον ἀνίχνευτικῶς. 'Εμπρὸς εις πρόσκοπος ντυμένος πολιτικά, κατόπιν ή πρωτοπαρεία ἀπὸ τέσσαρας προσκόπους καί τελευταῖον τὸ κύριον σῶμα. 'Αλλ' ἄδικος ὁ κόπος μας. 'Η 'Ομάς δέν...ἀνευρέθη. Φαίνεται ὅτι ήτο ή ήμέρα τής ἀναβολής τῶν ἐκδρομῶν δι' ἄλλα μέρα !! Τὰς μεσημβρινὰς ὥρας ἐν παιχιδίον ἀνίχνεύσεως μάς δίδει τήν εὐκαιρίαν νά ἐπισκεφθῶμεν μερικὰ ἐγκαταλειμμένα μεταλλεῖα, ἀρχὰς μᾶλλον ἐκμεταλλεύσεως. Μετά μάθημα Α' τάξεως Προσκόπου καί Basket-ball, ἀρχίζει ή ἐπιστροφή ὑπὸ τοῦς ήχοις διαφόρων ἄσμάτων. 'Ολίγον μετά τὸ Πυριτιδοποιεῖον βλέπομεν κάρρον κολλημένον μέσα εις ἓνα ἄγρον... Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπικίνδυνον, διότι εἶναι κατωφερές. Κατορθῶνομεν ἔμωι, ἀποξείξαντες καί τὸν ἵππον, νά τὸ ἐλευθερώσωμεν καί νά τὸ μεταφέρωμεν εις τήν ὁδόν, δεχθέντες τὰ εὐχαριστήρια τοῦ ἀμαξηλάτου.

ΣΥΡΟΣ.—Τήν 27 'Οκτωβρίου 1920 ἐπανήλθεν ἐξ 'Αθηνῶν κατόπιν διμήνου ἀδείας ὁ 'Αρχηγὸς τής 1ης 'Ομάδος Προσκόπων Σύρου κ. Σπυρ. 'Αθνασοῦλιας.

Οί βαθμοφόροι καί πρόσκοποι τής 1. Ο. Σ. με εὐλικρινή χαρὰν ἐπανεῖδον τὸν ἀγαπητὸν τοῦς ἀρ-

χηγόν, ή παρουσία τοῦ ὁποῖου πολλὰ καλὰ ὑπόσχεται διὰ τὸν προσκοπισμὸν εις τήν Σύρον.

Εὐθὺς ἀμέσως ἐκλήθησαν οί πρόσκοποι τής δμάδος εις συνεδρίασιν πρὸς τοῦς ὁποῖους ὠμίλησεν ὁ κ. 'Αρχηγός. 'Ηδη καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τήν ἐτοιμασίαν τῶν νέων δοκίμων, ή δρκωμοσία τῶν ἐποίων θά γίνῃ πιθανῶς τήν 15ην Ν)βρίου ἐν πάσῃ ἐπισημότητι.

Τήν 1 Ν)βρίου οί πρόσκοποι τής 1. Ο. εξέδραμον εις τήν θέσιν Τάλαντα ἐνθα ἐδιδάχθησαν τὰς διὰ τήν ἀπόκτησιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ δοκίμου ἀπαιτήσεις, ἐπαίχθησαν δὲ καί διάφορα παιγνίδια.

Τήν πρωίαν τής Κυριακῆς (1η Ν)βρίου) οί πρόσκοποι Σύρου Πελοπονήσιος Ε. ἀρχηγέων ὑπ)γός 4. Ο. Σ., Ξανθόπουλος Α. ὑπ)γέων ἐν)χης 1. Ο. Σ., Μακρῆς Ν. ὑπ)γέων ἐν)χης 2. Ο. Σ., Βάλβης Ι. ἐν)χης 2. Ο. Σ., Ξανθόπουλος Μ. ὑπ)χης 1. Ο. Σ. καί Δρακουλάκης Ν. 4. Π. Σ. παρέσχον τήν συνδρομήν των εις τήν ἐν τῷ παρὰ τῷ ναφ' 'Αγ. Νικολάου φοβερῆν ἐκραγεῖσαν περὶ ὥραν 4 π. μ. πυρκαϊάν, ἀποσπᾶσαντες τὰ συγχαρητήρια τοῦ παρισταμένου κ. Δημάρχου 'Ερμουπόλεως.

Τήν νόκτα τής Κυριακῆς 1 Ν)βρίου ἐν)τία προσκόπων ἐξετέλει χρέη ἀγγελιαφόρων εις τήν Νομαρχίαν Κυκλάδων, ἐκ τῶν ἐποίων οί Χανιώτης Χρ. ἐν)χης 2. Ο. Σ., Μαρκουλῆς Δ. ὑπ)χης 1. Ο. Σ. καί 'Αφεντάκης Δ. πρ. 4. Ο. Σ. παρέμειναν καί καθ' ὄλην τήν ήμέραν τής Δευτέρας δεχθέντες τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Νομάρχου διὰ τὸν ζήλον με τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσαν τήν ἀνατεθείσαν εις αὐτοῦς ὑπηρεσίαν.

Α Δ. Ξανθόπουλος 'Υπ)γέων ἐν)χης

Αί ἐβδομαδιαῖαι τακτικαί τής Ο. 'Εμπορικῆς Σχολῆς συγκεντρώσεις γίνονται τακτικώτατα ἐν ὑπαίθρῳ. Κατ' αὐτὰς διδάσκονται διάφορα προσκοπικά θέματα εις τοῦς Προσκόπους καί διάφορα προσκοπικά παιγνίδια συντελεστικά εις τήν πρόοδόν των.

Δ. Κορυκοῦτάκης, ὑπαρχηγέων 6 Ο. Σ.

ΧΑΝΙΑ.—Δευτέρα δμάς κατηρτίσθη ἐν Χανίοις ἐκ μικρῶν βιαπαλαιστῶν, ἐμποροπαλλήλων καί τε-

χνιτών, εις τὴν ὁποίαν παρεχωρήθη εὐγενῶς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ διὰ τὰς συγκεντρώσεις τῆς αἵθουσα τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. Ὡς συνειθίζεται εἰς τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς τῶν ἡμερῶν οἱ πρόσκοποι ἐρωτώμενοι ἐκθέτουν τὴν ἡμερησίαν αὐτῶν πρᾶξιν. Διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν μιᾶς τοιαύτης, ἐνδεικνυούσης τὴν ἀσφλῆ παρατηρητικότητά καὶ μέγα θάρρος τῶν μικρῶν αὐτῶν παιδίων, παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ «Κήρυκος» τῶν Χανίων τὴν ἐξῆς περιγραφὴν :

Ὁ μικρὸς πρόσκοπος Καζωμινάκης Ἡλίας ἐκθέτει οὕτω τὴν ἡμερησίαν καλὴν του πρᾶξιν παρελθούσης ἡμέρας.

— Ἐἶχον ἐλθῆ τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸ ἐσπέρας, Κύριε Ἀρχηγέ, εἰς τὴν Λέσχην καὶ ἀφοῦ δὲν εὔρον κανένα ἀνεχώρησα κατευθυνόμενος πρὸς τὸ Γυμνάσιον. Εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Περαιάκη παρετήρησα ἓνα τουρκάκι μ' ἓνα δικό μας παιδί, ποῦ φοροῦσε καινούργιο καπέλλο. Τὸ γινώριζα διὸ ἦταν πτωχό. Τὸ πλησίασα καὶ τὸ ρώτησα :

— Ρέ, ποῦ τῶβρες τὸ καπέλλο ;

Καὶ ἀμέσως τὸ ἤρπασα καὶ ἀνέγνωσα μέσα εἰς τὴν φόδραν τὸ ὄνομα τοῦ Καταστήματος **Καραπατάκη**. Δὲν ἦτο ἀμφιβολία διὸ τὸ εἶχε κλέψει. Ἀμέσως ἐσκέφθην ἰδοὺ μ' ἓνα καλὴ πρᾶξις, ἀπ' ἐκεῖνας ποῦ μᾶς διδάσκει ὁ Πρόσκοπις νὰ καταγγείλω τὸν κλέπτην νὰ τιμωρηθῆ. Πηγαίνω εἰς τὸν Κεντρικὸν σταθμὸν καὶ ἀναγγέλλω τὴν πρᾶξιν. Ἡ Ἀστυνομία δὲν ἔδωκε μεγάλην πίστιν, μοῦ εἶπε μόνον νὰ γυρίσω τὸ ἄλλο πρῶτ' νὰ τοὺς τὸ εἶπω.

Τὸ πρῶτ' ἐγὼ δὲν ἐβραρέθηκα ἐπῆγα εἰς τὸ Τμήμα ἔλαβον χωροφύλακα καὶ ὑπέδειξα τὸ μέρος τῆς κατοικίας τοῦ νομιζομένου κλέπτου. Τὸν εὔρομεν καὶ ἀμέσως τὸν ὠδηγήσαμεν εἰς τὸ Τμήμα. Ὁ κλέπτης ὠμολόγησεν, ὅτι πράγματι εἶχε πάρει μετ' ἄλλων ἀπὸ τὸ Ἐμπορικὸν τοῦ κ. Καραπατάκη 9 καπέλλα καὶ τὸ ἓν ἐφόρει, τὰ δὲ ἄλλα εἶχε παραδώσει εἰς ἓνα μεταπράτην ἀντὶ μικρᾶς τιμῆς, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζεν !

Ὅταν ἠρωτήθη ποῖοι ἦσαν οἱ ἄλλοι προσεποιηθῆ διὸ δὲν γινώριζει τὰ ὀνόματα καὶ τὴν κατοικίαν των.

Τότε ὁ παρακολουθῶν με Πρόσκοπος Σπαθακάκης Εὐάγ. λέγει-

— Ἐγὼ ξεύρω μὲ ποίους πηγαίνει καὶ θὰ σᾶς τοὺς εὔρω.

Καὶ πράγματι τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνελαμβάνοντο καὶ ὠδηγοῦντο ὑπὸ τῶν μικρῶν μπόῦ σκᾶουτς καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἀνακρινόμενοι ἀνεκαλύφθησαν ὅτι οὐ μόνον τὴν κλοπὴν αὐτὴν εἶχον ἐνεργήσει, ἀλλ' εἶχον κλέψει καὶ δῖανους ἀπὸ τῆς Μουρνιᾶς, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ ὠμολόγησαν ποῦ τοὺς εἶχον τοὺς εὔρον οἱ μικροὶ πρόσκοποι καὶ τοὺς παρέδωκαν εἰς τὸν δικαιοδχον. Ὡσαύτως οἱ αὐτοὶ κλέπται ὠμολόγησαν ὅτι εἶχον ἐνεργήσει καὶ κλοπὴν ἐκ τοῦ Καπνοπωλείου Μαρκουλάκη καὶ Περιογιαννάκη 80. 26 χιλ., τῆς ἐποίας ὁμοῦς αἱ λεπτομέρειαι παραμέ-

νουν εἰσέτι ἀγνωστοί. Ἐπίσης ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶχον κλέψει 25 κουβαρίστρες, ψαλλίδια καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀξίας δραχ. 400.

Τοιοῦτοτρόπως ἀπεδείχθη ἐκ τῆς προσκοπικῆς ἐνεργείας ὀλόκληρος συμμορία κλεπτῶν, ἥτις κατέκλεπτε τὰ Καταστήματα καὶ θὰ ἐγίνοντο σὺν τῷ χρόνῳ ἐκ συστήματος λωποδοῦται.

Ὅταν δὲ ὁ ἔμπορος κ. Καραπατάκης ἔμαθε διὸ ἀνεκαλύψας τὴν συμμορίαν ἦτο μικρὸς βιοπαλαστής, ἀλλὰ πρόσκοπος, τοῦ προσέφερε 15 δραχμάς.

Ὁ πρόσκοπος ὁμοῦς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀρχὰς τοῦ Προσκοπισμοῦ, οὐ μόνον δὲν ἀπεδέχθη νὰ πληρωθῆ, ἀλλ' ἠὐχαρίστησε τὸν κ. Καραπατάκην, εἰπὼν μόνον, ὅτι ἂν μένης εὐχαριστημένος θέλω νὰ γράψῃς διὸ ὡς πρόσκοπος ἔκαμα μίαν καλὴν πρᾶξιν, ποῦ μοῦ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός μου καὶ αὐτὸ μοῦ ἀρκεῖ.

Ὁ κ. Καραπατάκης τότε ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Τ. Π. Συνδέσμου Χανίων κ. Κυρ. Κ. Μητσοτάκην τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον :

Ἐν Χανίοις τῆ 2 Ὀκτωβρίου 1920.

Ἀξιότιμε κ. Μητσοτάκη,

Καθηκόν μου θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς, ὡς Πρόεδρον τοῦ Τ. Π. Συνδέσμου Χανίων καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν καλὴν συμπεριφορὰν, τὴν ὁποίαν διδάσκει ὁ ὑψ' ὑμᾶς Σύνδεσμος εἰς τοὺς μικροὺς προσκόπους τῆς Β'. Ὁμάδος Χανίων, οἵτινες διὰ τῆς παρατηρητικότητος καὶ ἐπιμονῆς των πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καλοῦ, ἀρετᾶς, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ Προσκοπισμοῦ, κατῶρθωσαν νὰ ἀνεκαλύψωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοὺς κλέπτας, οἵτινες ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματός μου εἶχον ἀφαιρέσει 9 πηλήκια καὶ ἄλλα ἴσως πράγματα, ὡς δ' ἔμαθον ἀνεκάλυψαν καὶ ἄλλας κλοπὰς, τὰς ὁποίας οἱ ἴδιοι κλέπται εἶχον κάμει καὶ ἄλλων καταστημάτων.

Κατόπιν τούτων ἐκτιμῶν τὸ ἔργον τοῦ Προσκοπισμοῦ, εἶμαι ἔτοιμος νὰ προσφέρω τὸν ὀβολόν μου πρὸς διοργάνωσιν τῶν μικρῶν ταύτων παιδιῶν τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ.

Ὅπως ὑμέτερος

Γ. Καραπατάκης»

Ὁ δὲ Ἀρχηγός τῆς Προσκοπικῆς Ὁμάδος κ. Γ. Λελεδάκης, Καθηγητῆς, δι' Ἡμερησίας Διαταγῆς κοινοποιηθείσης ἐν τῇ Λέσχῃ, ἐπήνεσε τοὺς Πρασκόπους τούτους καὶ ἀνήγγειλε τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων διὰ νὰ καταχωρισθῆ εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον «Ζωὴν τῶν Προσκόπων» διὰ παράδειγμα καὶ διὰ τοὺς λοιπούς.

Οἱ μικροὶ πρόσκοποι ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν ἀπονεμηθεῖσαν εἰς αὐτοὺς τιμὴν καὶ ἐκ μέρους τῆς Χωροφυλακῆς, δὲν παραλείπουσιν εὐκαιρίαν νὰ φανῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Υπάρχουν δυστυχώς άνθρωποι που έχουν την άνοησία να φανταζονται ότι ο Προσκοπισμός βλέπει την πνευματική μόρφωση των παιδιών και πόσο είναι άπατημένοι, διότι πόσα παραδείγματα θα είχαμε να τους αποριθμήσωμε διά να τους κάνωμε ν' αλλάξουν γνώμην.

Ἡ Φύσις, τὸ μεγάλο αὐτὸ στοιχεῖο πόσας ἰδιοφυίας δὲν ἔχει ἀναδείξει κι' ἄς μὴ ξεχνῶμεν ὅτι οἱ περισσότεροὶ ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου ἔχουν ἐμπνεσθῆ.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ντιζὸν κ. Albert Brunier ἀνέλεξε τὰ καλλίτερα ἔργα τῶν Προσκόπων του καὶ ἐξέδωκε μίαν ἀνθολογίαν εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν συγκαταλέγονται καὶ πολλὰ ἰδικά του.

ΠΑΛΗΣ ΓΝΩΜΕΣ

Οἱ Βέλγοι παρομοιάζουν τοὺς Προσκόπους μὲ τοὺς Ἐφήβους τῆς Ἀρχαιότητος. Διδάσκονται πράγματα ὠφέλιμα διὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ τοὺς κάμνει ν' ἀντιμετωπίζουν γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν θὰ συναντήσουν εἰς τὴν ζωὴν των.

Τοὺς γυμνάζει τὴν μνήμην, τὴν ἀντίληψιν, τὴν παρατηρητικότητά, τὴν θέλησιν καὶ τοὺς δπλίζει μὲ θάρρος καὶ πεποίθησιν, ὥστε νὰ ὑπερνικῶν ἀργώτερα ὅλας τὰς δυσχεραίας ποῦ θὰ συναντήσουν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Σας ἀποστέλλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν σταδιοδρομίαν μου στὸ εὐγενικὸ Στάδιο τοῦ Προσκοπισμοῦ.

«Γιὰ τ' ἀγαπημένα μου Προσκοπάκια»

Κατετάγην ὡς ἀπλοῦς Πρόσκοπος εἰς μίαν τῶν ὁμάδων Δεδεαγάτς — Ὁ Προσκοπισμὸς στὰ μάτια μου ἐφαίνετο ὡς κάτι ὑπέροχο, οὐράνιο ... εὗρισκα εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἰδανικά μίᾱς εὐγενικῆς καρδιάς, μίᾱς ἀγνῆς παιδικῆς ψυχῆς...εὗρισκα εἰς αὐτὸν μίαν ἥρωικὴν γενναϊότητα, καλωσύνην, εὐτυχίαν. Ἔνοιωσα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὸ μεγάλο του σκοπὸ καὶ τὸν λάτρευσα — καὶ τοῦ ἐχάρισα ὅλη τὴν καρδιά, ὅλη μου τὴν ψυχὴν — Ὁ ξήλος μου αὐτὸς διὰ τὸ ἱερὸν ἔργον ποῦ ἀνέλαβα (γενόμενος Πρόσκοπος) εὗρεν ἀπήχησιν

στὶς καρδιὰς πολλῶν φίλων μου καὶ μετ' ὀλίγον ἀσυναισθήτως εἰσῆγαγον εἰς τὸ Σῶμα πολλὰ παιδιὰ.

Αἱ ἡμέραι περνοῦσαν κι' ἐγὼ ζοῦσα εἰς ἓνα μαγευτικὸ περιβάλλον, ἤμιουν εὐτυχῆς διότι πάντα ἔκαμνα τὸ καθήκόν μου.

Ἡμέραν τιᾶ, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ ὁ Ἀρχηγός μου μὲ προβίβασε εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου, ἡ εὐτυχία μου ἦτο τόσο μεγάλη ποῦ δὲν μπορῶ νὰ τὴν ζωντανέψω, ἤμην ὑπερήφανος διὰ τὸν βαθμὸν μου, διότι ἐπίστευον ὅτι ἦτο ἐνδειξὶς ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρων μου.

Προσεπάθησα ὅμως νὰ φανῶ ἄξιος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἠργασθῆν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐνωμοτίας μου. Καὶ ὅταν ἤλθεν ὁ προβίβασμός μου εἰς ἐνωμοτάρχην μοῦ ἐχάρισε τὴν γλυκυτέραν μου εὐτυχίαν.

Εἶχα συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος...ναί, ἔνοιωσα πόσῃ ἐπιθυμίᾳ ἔχον ἀπέναντι τῶν ἀνωτέρων μου διὰ τὸν βαθμὸν μου.

Τοὺς 7 Προσκόπους ποῦ μοῦ ἐνεπιστεύθησαν τοὺς ἐνόμιζα γιὰ μικρότερα μου ἀδελφία καὶ μὲ μιὰ στοργή... ἄρχισα νὰ προσπαθῶ νὰ φυτεύσω εἰς ὅλων τῆς καρδιὰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ σύμπαν. Μὲ ἀκουσαν μ' ἔνοιωσαν καλὰ καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν ὁμάδα μου 7 εὐγενεῖς καρδιὰς εἰς σώματα ῥωμαλαῖα, γεμάτα ζωὴ καὶ σφρίγγος... Δὲν ἤξεύρω ἂν ἦταν σπουδαῖο αὐτὸ ποῦ ἔκαμα, ἤξεύρω ὅμως ὅτι ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ τὸ κάμω, διότι ἦτο τὸ καθήκόν μου.

Τόσας εὐτυχίας μοῦ χάριζεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος ὥστε μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια ἐξετέλουν καὶ τὰς πλέον μικρὰς ὑποχρεώσεις μου... Ὁ Π. Ἐφορος ὅστις ὡς πραγματικὸς πατὴρ τοῦ προσκοπισμοῦ παρηκολούθει τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τῶν προσκόπων μοὶ ἔκαμε τὴν μεγάλην αὐτὴν τιμὴν νὰ μὲ συγκαταριθμήσῃ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος διορίζων με ὑπαρχηγόν καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχαν ἀρχηγοὶ εἰς τὴν πόλιν μας μοὶ ἐνεπιστεύθη τὴν 1ην Ὅμάδα Προσκόπων.

Ἀνεμέτρησα ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸ ὕψος ἐνθα εὗρισκόμην... ποῖος ἤμην ἐγὼ, εἰς ἀπλοῦς πρόσκοπος τῆς χθὲς ἀρχηγεὺς σήμερον τῆς ὁμάδος μου καὶ ἐσκέφθην ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῶ ἄξιος, — ἔπρεπε νὰ ἐργασθῶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις, μὲ ὅλην μου τὴν καρδιά... ἴσως ἦτο δι' ἐμὲ μεγάλη ἡ τιμή, ἀλλ' ὅπωςδήποτε ἔπρεπε νὰ ἐργασθῶ.

Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν γενναῖα· ἀρμονία μαγευτικὴ ἐβασίλευεν εἰς ὅλην τὴν ὁμάδα... Δὲν ἐξέχασα πῶς ἔπρεπε ὄχι μόνον νὰ διαπλάσω ψυχὰς, ἀλλὰ εἰ-

χον και καθήκον να παρασκευάσω ανθρώπους δια την κοινωνίαν και στρατιώτας δια την πατρίδα μου και δεν απέτυχα. Με τα τακτικά γυμνάσια, με τας εκδρομάς, τας άνιχνεύσεις, τούς ψευδοπολέμους και έν γένει μ' όλα τα μέσα σου μπορούν να σκληραγωγήσουν το σώμα, κατώρθωσά να μπορώ σήμερα με υπερηφάνειαν να δεικνύω τούς προσκόπους μου.

Και όμως το έργο μου είναι ήμιτελές! Το βλέπω. —Δια να φθάσουν οι Πρόσκοποι μου εις εκείνην την βαθμίδα της ήθικης και σωματικής μορφώσεως από την όποίαν μπορεί κανείς άφοβα να ριχθῆ εις τον σοβαρόν άγώνα του βίου θέλουν πολλά.—Δι' αυτό κι' εγώ με νέο σφριγος συνεχίζω το έργο μου και σκεπτόμενος τα περασμένα άντλώ νέας δυνάμεις δια τον ήρόν σκοπόν.

Τελειώνω κι' εύχομαι αί γραμμαί αυται να χρησιμεύσουν ως παράδειγμα εις κάθε καρδιά σου νοιώθει μέσα της ένα πόθον δια κάτι εθγενικό... δια κάτι ώραίο...

Έν Δεδε-Άγάτ: τῆ 28)10)20.

Γεώργιος Δ Κοζοζώφ

ΕΚ ΤΟΥ "ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ"

ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩ

Ούδαμοῦ άλλαχού οι Πρόσκοποι δύνανται να έλθωσιν εις μεγαλειτέραν έπιφήν παρά μόνον εις την κατασκήνωσιν, όπου συνδέονται τόσον στενώς ό εις μετά του άλλου κατά τας ώρας της ημέρας και της νυκτός. Έκει μόνον δύναται τις να άντιληφθῆ το πνεῦμα της άλληλεγγύης και συναδελφότητος, το όποιον είνε η ήθικη υπόστασις του Προσκοπισμού. Είς το στρατόπεδον αναπτύσσονται τα εθγενή αισθήματα, τα όποία αντίκεινται προς τον άτομικόν εγωισμόν, οστις κατήννησε μία πληγή της εποχής μας. Ο άτομικός εγωισμός είνε ο προστυχότερος και ό πλέον άξιοκαταφρόνητος των εγωισμών, είνε εκείνος οστις υπεράνω του γενικού συμφέροντος θέτει το άτομικόν.

Είς το στρατόπεδον ούδεμία κοινωνική διάκρισις μεταξύ των προσκόπων γίνεται ούτε αί θελήσεις και τά κινήσεις των μὲν εις βίρος των άλλων εκεί οι Πρόσκοποι θα εφαρμόσωσιν έν τελεία ισότητι το άληθές αξίωμα του Σοσιαλισμού. «Πάντες υπέρ ενός, έκαστος υπέρ πάντων», αλλά άκριβώς ίνα τα ύπεροχα ταῦτα αξιώματα εφαρμοσθῶσι, πρέπει να θέσωμεν εις εφαρμογήν την τάξιν, την όποίαν έκαστος φαντάζεται, χρειάζεται δε τυφλή υπακοή εις τούς νόμους του Σώματος και εις τον Άρχηγόν, δηλ. τελεία Πειθαρχία.

Η πειθαρχία έν τῷ στρατοπέδῳ βεβαιούται όχι δι' έξωτερικών σημείων, αλλά δια πράξεων.

Κατά πρώτον, δια να γίνη η κατασκήνωσις πρέπει να γίνεται ο καταμερισμός της εργασίας, αναλόγως της επιτηδειότητος έκαστου, άλλοι άνάπτουν πυρός και παρασκευάζουσι το μαγειρείον, άλλοι φέρουν νερό, άλλοι στήνουν τας σκηνάς και ούτω καθεξής, έκαστος να κάμνη εκείνο το όποιον γνωρίζει και όχι εκείνο που θέλει. Μετά την κατασκήνωσιν η ύπηρεσία κανονίζεται με τας ώρας. Έγερτήριον, καθαρότης, γεύμα, άσκήσεις, παιδιαι, σιωπητήριον, ύπνος, σβύσιμον πυρών κτλ. κτλ.

Έκει η σάλπιγξ διατάσσει και ο επί της ύπηρεσίας βαθμοφόρος εις έκαστον σάλπισμα ειδοποιεί τούς δια την ύπηρεσίαν προσκόπους, οίτινες εύθυμοι και ταχείς άνευ θορύβου τρέχουσι να αναλάβωσιν αυτήν. Κατά την νύκτα δεσπόζει όλων ο φρουρός του στρατοπέδου, οστις άκοίμητος, έτοιμος εις πάσαν περίπτωση, άγρυπνεί επί του ύπνου των συντρόφων του, προφυλάττει αυτούς από παντός εχθρού, η ύπηρεσία του ούσα η ευγενεστέρα και η πλέον έμπιστευτική του άνυψοῖ την ψυχήν εις οτι ώραίον και ιδεώδες, αυτός δέν ποσείται έν τῇ μοναξιά και τῷ σκότει, είνε ο άληθής Κέρβερος του στρατοπέδου, αυτός άρχει κατά την ώραν της ύπηρεσίας του, μη επιτρέπων εις ούδένα να ήμιλη μετά το σιωπητήριον ούδεις τολμά να τοῦ άποτεινῆ τον λόγον ενόσω είνε σκοπός.

Το πρώι, μετά το έγερτήριον, οι Πρόσκοποι άφοῦ πλυθῶσι και καθαρίσωσι το στρατόπεδον επιδίδονται εύχαρίστως εις τας άσκήσεις και παιδιάς των σύμφωνα με το πρόγραμμα του Άρχηγού των. Ο βίος του στρατοπέδου είνε ο ώραίότερος βίος, έν αυτῷ έξασκεῖται τις εις την λιτότητα της ζωής, εις την εργασία και τέλος εις την πειθαρχίαν, ητις είνε η βάση της στρατιωτικής ύποστάσεως ενός έθνους.

Και δέν υπάρχει ίσως άλλη συγκινητικότερα σκηνή της επάρσεως και του χαιρεισμού της δοξασμένης κωνολευκου Σημαίας, ύψονημένης εις αίμα-αιγά επί του κοντού όχι μόνον υπό τούς ήχους των σαλπύγων, αλλά και υπό τας ευχάς των νεαρών προσκόπων, οπως την υπώσωσιν έ-ει όπου τα Έθνηκά Ίδεώδη και "Ονειρα συγκεντροῦνται.

Α. Πέτρους Α. Σε. Όμ. Α. Α.

«ΚΑΡΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ»

Η «Καρδιά Προσκόπου» είνε έτοιμη, δένεται. Παραγγέλαι μετά του αντίτιμου 2 δρ. κατ' αντίτυπον προς τον κ. Βλάσ. Βυλασσόπουλον, υπαρχηγόν 10ης Νίκης 11, Αθήνας.

Οί άποστείλαντε; προεγγραφίς προς δρ. 1.50 παρακαλοῦνται να έμβίσωσι και το υπόλοιπον.

ΕΚ ΤΟΥ " ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ ,,"

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΙΑΚΙΣ 20 'Ιουνίου 1913.—Βραδεία όλοσκότεινη, ποῦ καί ποῦ σποῦν άπάνω άπό τά κεφάλια μας σαν ρουκέττες αί βουλγάρικες όβίδες, ό στρατός καίτοι κουρασμένος άπό τήν διήμερον πάλην, μένει άγρυπνος στάς θέσεις του έμπρός στό Κιλκίς, τό περίφημο ξακουστό αυτό φρούριον.

Τά μεσάνυχτα μέσα στήν ήσυχία, τήν όποίαν ταράττουν μόνον μερικές όβίδες καί άραιοί άλληλοτουφεκισμοί, οί Βούλγαροι μιάς κάμνουν αίφνιδιασμόν, τό γνωστό πλέον πολεμικό παιγνίδι των, τους περιμένομεν με τάς λόγγας στά τουφέκια, τους άπωθούμεν καί αυτοί νικημένοι καί άπογοητευμένοι άπό τήν άποτυχίαν των γυρίζουν στά προχώματά των.

Ή ώρα περνά, αρχίζει νά γλυκοχαράζει καί ή μόχη ή άρχιση καί πάλιν διά νά τελειώση με μιά νέα νίκη μας. Ο Συναγματούρχης μας δίδει διαταγές διά τήν παράταξιν της πρώτας. Τό τάγμα μας τό δυστυχισμένο, άλλ' ένδοξο αυτό έθελοντικό τάγμα ποῦ έχασεν άπό τήν πρώτην μάχην τους άξιοματικούς του καί πολλά άπό τά παλληκάρια του καί τήν τελευταία στιγμή τόν γενναίο ταγματάρχη του Περικλή Γραβάνη, όστις έπληρώθη, θά ήτο πάλι στήν πρώτη γραμμή.

Ο ταγματάρχων λοχαγός μου Κωνσ. Γεωργίου διατάσσει τόν λόχον μου νά άποστείλη άνιχνευτάς ύπό ένα λοχίαν, ό κληρός έπεσε σ' έμένα.

— Λοχία, διατάσσει ό λοχαγός μου, θά πάρης μαζί σου τή διμοιρία σου καί θά άνιχνεύσης τό προήμων έδαφος μετά προσοχής, έ έχθρός έν απέχει παρά 700—800 μέτρα. Πρόσεχε...

Νυκτερινή άνίχνευσις στό Κιλκίς ίσοδυναμεί προς βίβαιον θάνατον, αί διαταγαί δέν τό εξετάζουν αυτό, εταν δίδωνται όφείλουν νά εκτελεσθούν πιστως, οί κίνδυνοί τίθενται εκτός της σκέψους τήν στιγμήν εκείνην.

— Μά έλο έμεεις, κύριε Λοχία, λέγουν μερικά.

— Όσοι θέλουν νά με ακολουθήσουν νά έξβγουν άπό τήν γραμμή, είναι μεγάλη ή τιμή νά πεθάνωμε γιά τήν Πατρίδα μας, όσοι θά μείνουν θά είνε δειλοί καί άνανδροί.

Αί δύο αυται λέξεις ήρκεσαν νά τους ήλεκτρίσουν καί με μιάς νά προχωρήση έλη ή διμοιρία έμπρός.

— Μπράβω, λεβέντες μου! φωνάζω άπό τή

χαρά μου, ένω άπό τόν διπλανό λόχο τόν 12ον άποχωρίζεται ένας μικρός στρατιώτης, έρχεται μπροστά μου καί στέκει εις προσοχήν.

— Τί θέλεις έσύ;

— Κύριε Λοχία, θά σας παρακαλέσω νά μου επιτρέψητε νά έλθω μαζί σας.

— Μά, παιδί μου, καί ό λόχος σου θά πολεμήση τό πρωί, ένω έμεις ίσως δέν θά υπάρχωμεν, είναι πολύ επικίνδυνος ή άνίχνευσις καί πρό πάντων σέ μέρη γεμάτα έχθρικά προχώματα καί κανόνια.

— Με πέρνετε ίσως γιά μικρόν, κύρ-Λοχία, ήλθα άπό τήν Κύπρο νά πολεμήσω καί νά πεθάνω ένδόξως, δέν με θυμάσθε; ήμουν τότε μικρός μόλις 8 ετών, σας έλεγα τά τραγούδια του Μαρτσούκα στήν Κυρήνεια της Κύπρου εταν ήλθατε με τό καράβι τ' ο άδελφού σας, είμαι ό Άρης Μ..., τώρα μεγάλωσα, άνήκω στή Μάνα ποῦ γνώρισα στά τραγούδια, θέλω νά πεθάνω γιά τή Δέξα της!

— Μπράβω Άρη, σέ πέρνω μαζί μου, αλλά με τήν ύπόσχεσιν ότι δέν θά ρίψης καμμιά τουφεκιά, τι καί αν συμβή.

Ή άνίχνευσις έτελείωσε τό πρωί, οί Βούλγαροι, ποῦ μιάς άντιελήφθησαν μου σκότωσαν ένα δεκανέα καί τρεις στρατιώτες.

Εις τάς 10 τό πρωί στήν έφοδο ποῦ εκάναμε διά νά πάρωμε τό Κιλκίς, έ μικρός Άρης έπερτε νεκρός δίπλα μου μόλις προφθάσας νά προσέρη με τά τρέμοντα χείλη του «Πεθαίνω γιά τή Δέξα της Πατρίδος μου, λυποῦμαι ποῦ δέν θά ιδω ελεύθερη τήν αγαπητή μου Κύπρο».

Τού εκλεισα τά μάτια καί τού στήριξα τα χέμα καί γιά σταυρό του έβαλα στήν άγκυλιά τό δοξατιμένο τουφέκι του. Τήν στιγμή εκείνη είδα μεσ' στόν καπνό των τουφεκιών, μία εμόρφη όπτασία, τήν Δέξα νά τόν φιλή καί νά τόν στεφανώνη με τόν φωροστέφανο των Ηρώων καί τήν Νίκη νά πετάγοργή προς τό υπερήφανο καί ξακουστό Κιλκίς ποῦ έπερτε στήν όρμη των παλληκαριών μας μαζί με τό δοξασιμένο πέσιμο του μικρού παλληκαριού.

Ο μικρός Άρης κατήγγοτο εκ Κύπρου, ήτο ήλικίας 16 ετών καί κατατάχθη εις τό 16ον Ηεζ. Σύν.

ταγμα ὡς ἐθελοντής. Θυμοῦμαι ὅταν ἓνα βράδυ μέσα στὸ καράβι τοῦ ἀδελφοῦ μου ἠθέλησα νὰ τὸν πειράξω δεικνύων εἰς αὐτὸν μίαν Τουρκικὴν σημαίαν, αὐτὸς τὴν κέρνει μὲ θυμὸν, τὴν πετᾷ κάτω καὶ τὴν πατᾷ, ἐκεῖνο δὲ ποῦ ποτὲ δὲν λησμονῶ εἶναι ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ λατρεία ποῦ εἶχε ἀπὸ παιδάκι στὴ Σημαία μας, ὅταν τοῦ τὴν ἔδωσα νὰ τὴν ὑψώσῃ μιὰ Κυριακὴ στὸν ἱστὸν τοῦ καραβιοῦ, ἐγονάτισε, τὴν φίλησε καὶ ὅταν τὴν ὄψωσε ἄρχισε νὰ τραγουδῇ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον μας καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ πατριωτικὰ τραγούδια τοῦ Μαρσούκα.

(Μίμησις)

Α. Πέτρους Α. 6ης Ὁμ. Α. Α.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑ ΖΩΑ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ!

Φαίνεται ὅτι τὰ ἔνστικτα τῶν χασάπηδων γίνονται κάπως αἰμοβόρα ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά των. Ἔτσι μόνον ἐξηγεῖται αὐτὸ ποῦ εἶδα καὶ ποῦ θὰ σᾶς τὸ διηγηθῶ.

Τὸ χασάπικο προεξεῖχεν ἀπὸ τὸν τοῖχο δύο-τρεῖς πιθαμὲς καὶ κεῖ ὀστὴ γωνιὰ ποῦ σχημάτιζε μ' αὐτὸν, ἔπάνω ὀστὸ σωλήνα ποῦ χύνει τὰ νερὰ τῶν σκεπῶν, ἦταν στριμωγμένον ἓνα γατάκι στακί. Κουλουριασμένον καὶ λυωμένον ἀπὸ τὸ φόβον τοῦ κι' ἀπὸ τὸν τρόμον, ἀπέκρουε μὲ τὰ κυρτὰ νύχια τοῦ τὰ ἀνοιγμένα πέρα-ὡς πέρα στόματα δύο ἀπαισίων μπουλντόκ, ποῦ ὤρμουσαν νὰ τὸ κατασπαράξουν.

— Τόμ! Λίζα! ἴσα, ἔπάνω του, σσσσσ!

Καὶ χά, χά, χά ὁ χασάπης ἐξεκαρδιζέτο ἔστα γέλοια, ὅταν ἐβλεπε, ἕστερ' ἀπὸ τὴν προτροπὴν τοῦ πρὸς τὰ σκυλιά, τὸ καυμένον τὸ γατί νὰ ὀρθώνεται εἰς τὰ πησινὰ πόδια καὶ μὲ τὰ νύχια τῶν μπροστινῶν νὰ προσπαθῇ νὰ βγάλῃ τὰ μάτια τῶν φοβερῶν σκυλιῶν, ἀπελπιστικὰ φοβερίζοντάς τα μὲ ἄγρια «κχχ! κχχ!». Βέβαια, ὅσο δειλὸς κι' ἂν εἶνε κανεὶς, ὅταν ὅμως εὐρεθῇ εἰς παρόμοιον ἀδιέξοδον γίνεται θηρίον, τρελλαίνεται καὶ πληρώνει ἀκριβὰ τὸ πεταί του. Μάλιστα δὲ κάποτε καὶ ἀπογοητεύει τὸν ἀντίπαλον. Καὶ τὰ σκυλιά, μιὰ ἐρρίχοντο ἔπάνω του γαυγίζοντας καὶ ἔδειχναν τὰ μεγάλα δόντια των καὶ μιὰ ἐτραβιούντο

ὀπίσω ἀποκρουσμένα ἀπὸ τὴν ἀπελπιστικὴν ἀντίστασιν τοῦ γατιοῦ, διότι ἠθελαν νάχουν τὰ μάτια τους. Γύρω τρεῖς-τέσσερες ἄλλοι παληάνθρωποι μὲ ἴδια, ὅπως ὁ χασάπης, ἔνστικτα, ἄφηναν οἱ ἀθεόφοβοι τὴ δουλειά τους κι' ἐχάζεσαν μὲ τὴν ἀγωνία τοῦ τρελλομένου γατιοῦ.

— Δὲν ντρέπεσθε!, ἄνθρωποι ὡς ἐκεῖ ἔπάνω μὲ μουστάκια, νὰ τυραννῆτε ἔτσι ἓνα κακόμοιρον ζῷον; Τί εἶσθε; Ἄθεόφοβοι!

— Οὔστ... οὔστ... μάσε τὰ σκυλιά σου!

— Λίζα! Τόμ!... δῶ, δῶ!

Τὰ σκυλιά ἄφησαν μὲ δυσκολία ἐλεύθερον τὸ γατάκι, γαυγίζοντας θυμωμένα καὶ μὲ δυσφορία.

Ἄρπαξα ἔστην ἀγκαλιά μου τὸ δύστυχο τὸ γατί.

— Ἄν εὐρίσκεσθε εἰς ἄλλον τόπον θὰ ἐβλέπατε τώρα τὰ ντουβάρια τῆς φυλακῆς! Φτοῦ!... τοὺς φώναξα τέλος φεύγοντας, μὲ τὸ ζαμουρωμένο γατάκι εἰς τὰ χέρια μου.

Αὐτοί, ὅπως καὶ ὅταν τοὺς ἐστόλιζα, ἐγελοῦσαν κοροϊδευτικὰ καὶ ἔλεγαν:

— Λίγα λόγια, ρε! Τί σὲ ἐβάλαμε δῶ πέρα!

— Δρόμο! Δὲν φεύγεις ἀπὸ δῶ;

— Ἄϊ ἔστο διάβολο, ρε παληόπαιδο.

Δὲν μοῦ λέγετε, σᾶς παρακαλῶ, εἶνε τάχα κι' αὐτοὶ ἄνθρωποι;

Φώτης Μενεξῆς

Ἐν Θεσ/νίκῃ 12)11)1920.

ΤΑ ΚΛΙΣΙΕ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΩΝΤΑΙ

Λόγω τοῦ γλίτχρου τῆς συνδρομῆς ἧτις δὲν δύναται νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας τοῦ Περιδικοῦ ἢ Διεύθυνσις αὐτοῦ γνωρίζει πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τῶν στελλομένων φωτογραφιῶν πρὸς δημοσίευσιν δέον νὰ πληρώνεται τὸ κλισιὲ καστίζον ἀναλόγως τοῦ μεγέθους μεταξὺ 20 καὶ 35 δραχμῶν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Τ. Π. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ!

Ἐξεδόθη τὸ Καταστατικόν τῶν Τ.Π. Συνδέσμων εἰς πολλαπλὰ ἀντίτυπα καὶ τιμᾶται ἀντὶ 20 λεπτῶν ἑκαστον. Τὰ Προεδρεῖα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συνδέσμων ἂς σπεύσουν νὰ παραγγείλουν εἰς τὴν Ἀποθήκην ἡμῶν ἀντίτυπα θέλουν διὰ νὰ ἐφοδιάσουν τὰ μέλη των, πρὶν ἐξαντληθῶσιν.

ΜΙΚΡΟΙ ΗΡΩΕΣ

Ο ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

(Αναμνήσεις από την πολιορκίαν
του Ποστ-Άρθου υπό
René Gaëll

Ἡ διαταγή τοῦ Διοικητοῦ ἐξετελέσθη εἰς ὀλίγα λεπτά. Βραδύτερον οἱ Ἰάπωνες κατάσκοποι ἐπιπταν ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν Ρώσων στρατιωτῶν.

Ὁ Νικόλας εἶχε θαυμάσει τὴν ψυχραιμίαν τῶν Ἰαπώνων καὶ ἔλεγε μὲ τὸν νοῦν του :

— Τί κρίμα νὰ εἶναι ἐχθροὶ μας ! Εἶναι τόσον γενναῖοι ! Ἄ τί ὄρατο πρᾶγμα νὰ προσφέρῃ κανεὶς τὴν ζωὴν του διὰ τὴν πατρίδα !

Ἐπῆρε μελαγχολικὸς τὸν δρόμον ὁ Νικόλας διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ σπιτί του καὶ ἡ μητέρα του τὸν ὑπεδέχθη πάλιν μὲ δάκρυα καὶ ἐκπλήξεις, ἀλλὰ— πρᾶγμα περιεργον ὁ Νικόλας δὲν ἠσθάνετο νὰ τὸν τύπῃ διόλου ἢ συνελθῆσιν καὶ ἐσυλλογίζετο μόνον τὴν ὥραν τῆς συναντήσεώς του. Ἀλλὰ μιὰ σκέψις τοῦ ἐβασάνιζεν τὸν νοῦν: Πῶς θὰ κατώρθωνε νὰ φύγῃ κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπιτί.

Ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐσυλλογίζετο ὅλα αὐτὰ εἶδεν ἕναν ὑπαξιωματικὸν νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ σπιτί του καὶ μόλις τὸν εἶδεν εἰς τὸ παράθυρον αταματᾷ καὶ τὸν ἐρωτᾷ :

— Εἰσθε ὁ Νικόλας Σουγιέφ ;

— Μάλιστα, ἀπαντᾷ ὁ Νικόλας καὶ ἀνοίγει τὸ τζάμι.

— Ἐχω γιὰ σᾶς ἕνα γράμμα ἐκ μέρους τοῦ στρατηγοῦ Στέσελ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μάθῃ ἄλλος τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτοῦ τοῦ γράμματος.

Καὶ τοῦ ἔδειξε ἕνα μέγαλον φάκελλον σφραγισμένον μὲ κόκκινα βουλοκέρια.

Ὁ Νικόλας ἐπῆρε τὸ γράμμα μὲ τρέμοντα δάκτυλα, ἀλλὰ ὁ ὑπαξιωματικὸς τοῦ ἔπιασε τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς :

— Δὲν πρέπει οὔτε ἡ μητέρα σας νὰ μάθῃ τί γράφει αὐτὸ τὸ γράμμα. Μᾶς τὸ ὑπόσχεσθε ;

— Τὸ ὑπόσχομαι ! εἶπεν ὁ Νικόλας μὲ τόνον φωνῆς ἐπισήμου καὶ σὲ λίγα λεπτά ἔκλεισε τὸ παράθυρον καὶ ἔκρυψε τὸ γράμμα εἰς τὸ στηθὸς του.

Ἐκλείσε τὴν πόρταν τοῦ δωματίου καὶ ἀφοῦ πρῶτον ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ μητέρα του ἦτον ἀπησχολημένη εἰς τὰ οἰκιακά της ἤνοιξε τὸ γράμμα μὲ μυρίας ἐπιφυλάξεις. Τὸ ἐδιάβασε, ἐκοκίνησε ἀπὸ εὐ-

χαρίστησιν καὶ τὸ πρόσωπόν του ἔλαμπεν ἀπὸ μίαν ἀλλόκοτον λάμψιν χαρᾶς...

IV

Εἰς τὸν σκοτεινὸν δρόμον

Ἐίχε νυκτώσει πιά καλὸ. Ὁ κρότος τῶν πυροβόλων εἶχε κοπάσει καὶ ἡ τραγικὴ πόλις ἐκοιμάτο εἰς τὸ σκότος.

Ὁ Νικόλας εἶχε φροντίσει νὰ πᾶσῃ ἔνωρις εἰς τὸ κρεββάτι του καὶ κατὰ τὰς 9 1)2 ἐσηκώθη σιγᾶ-σιγᾶ καὶ ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ μητέρα του ἐκοιμάτο ἐντύθη, ἀνοίξε τὴν πόρταν καὶ χωρὶς τὸν παραμικρότερον θόρυβον ἐγλίστρησεν ἔξω. Σὲ δύο λεπτά εὐρίσκατο εἰς τὸν σκοτεινὸν δρόμον. Ἐπεριπάτησεν ἐπὶ ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας καὶ ἐπὶ τέλους ἐφθασεν εἰς τὸ ὠσισμένο μέρος. Ἦτο ἕνα σπιτάκι χαμηλὸ καὶ εἶχε φωτισμένα τὰ παράθυρα τοῦ δρόμου.

Ἐκτύπησε σύμφωνα μὲ τὰς δηγίας ποῦ εἶχε λάβει καὶ σὲ λίγο ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ ὁ Ρώσος μὲ τὰ γένεια, τὸν ὁποῖον εἶχε συναντήσῃ εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἔνευσε νὰ μῆν μέσα.

Ὁ Νικόλας ἠσθάνθη ἕνα ρίγος νὰ διατρέχῃ τὸ σῶμά του, ἀλλὰ ὑπήκουσε καὶ σὲ λίγο εὐρέθη μέσα εἰς ἕνα πτωχικὸ δωματίον ἔπου τὸν ἐπερίμενε ἕνας ἀξιωματικὸς, τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον ἐκρύπτετο ἀπὸ μίαν μάσκαν.

— Ποῦ μ' ἐφέρατε; ἀνέκραξεν ὁ Νικόλας τρομαγμένος.

Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἔπιασε τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε σιγᾶ :

— Ἡ μητέρα σου εἶνε πτωχὴ, θέλεις νὰ κερδίσῃς χρήματα; Πολλὰ χρήματα !

Ὁ Νικόλας δὲν ἀπήντησε.

— Μὴ φοβᾶσαι, μικρὲ μου, ἐξηκολούθησεν, δὲν σοῦ προτείνω νὰ κάμῃς καμμὶα κακὴ πρᾶξι. Θὰ φοβᾶσαι ἴσως μήπως εἶμαι κατάσκοπος, ἀλλὰ ἠσύχασε ἀπεναντίας ἔχω νὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ μὲ πολὺ τιμητικὴ ἀποστολή. Εἶσαι γενναῖος ;

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΗΚΗΣ

— Πιστεύω.
 — Ναι, δὲν ἀμφιβάλλω γι' αὐτό. Ἐδειξες τόσο καλὴ διαγωγή χθές. Φοβᾶσαι νὰ περπατᾶς νύκτα;
 — Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Νικόλας με θάρρος.
 — Θέλεις νὰ με βοηθήσῃς νὰ ὑπερασπισθοῦμε τὴν Πατρίδα σου καὶ τὴν δικήν μου;
 — Νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν Πατρίδα μου! ὦ! ναί! θέλω.

— Λοιπὸν ἔχω μίαν ὑψηλὴν ἀποστολὴν διὰ τὸ Πόρτ-Ἀρθούρ—ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην του ἓνα σφραγισμένον ἔγγραφο—Πρέπει τὸ ἔγγραφο αὐτὸ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Ἰαπωνικὸ στρατό, ἐξηκολούθησεν. Θὰ φθάσῃ εἰς τὰ χέρια τοῦ Ἰάπωνος ἀρχιστρατήγου καὶ ἅμα τὸ λάβῃ θὰ κάμῃ κάποιαν ἐσφαλμένην κίνησιν, ἢ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς δικούς μας νὰ προχωρήσουν. Μὲ καταλαμβάνεις;

Ὁ Νικόλας εἶχεν ἐννοήσῃ, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τοῦ ἐφαίνοντο λιγάκι πολὺ πλοκα.

— Ὁ Διοικητὴς Στέσελ, εἶπε πάλιν ὁ ἀξιωματικὸς, μοῦ ἐμπιστεύθηκε ἐμένα αὐτὴ τὴν ἀποστολή, γιὰτὶ με ἐκτιμᾷ καὶ με θεωρεῖ ἀξίον ἑνὸς τόσο ἐμπιστευτικοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ με γνωρίζουν ὅλοι καὶ κινῶ ὑποψίας ὅταν με βλέπουν ὥστε δὲν θὰ προφθάσω νὰ πάω στὸν Ἀρχιστράτηγον. Θὰ με πιάσουν στὸν δρόμον καὶ θὰ με τουφεκίσουν. Ἐνῶ ἐσὺ εἶσαι παιδί καὶ θὰ μπορέσῃς εὐκολὰ νὰ γλιστρήσῃς ὡς τὴν ἐχθρικήν γραμμὴν καὶ θὰ δώσῃς αὐτὸ τὸ ἔγγραφο στὸν πρώτον σκοπὸν ποῦ θὰ ἀπαντήσῃς.

— Τὸ ἔχετε ξανακἀμει αὐτό; ἠρώτησεν ὁ Νικόλας.

— Τοῦλάχιστον δέκα φορὲς ἕως τώρα καὶ μπορῶ νὰ πῶ πῶς ἢ περισσότερες νίκες μας ὀφείλονται εἰς ἐμέ, διότι οἱ Ἰάπωνες ὑπακούουν πάντοτε εἰς τὰ κρυπτογραφικὰ ποῦ τοὺς στέλνω καὶ κάθε φορὰ τὴν παθαίνουν.

— Ὡστε τὸ ἔγγραφο αὐτὸ πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὰ χέρια τους;

— Ναι, θὰ σὲ ὀδηγήσω ἐγὼ ὡς μέχρι τινός.

— Κ' ὕστερα;

— Ὑστερα θὰ σοῦ δώσω ὀδηγίας καὶ δὲν θὰ βρῆς καμμία δυσκολία.

— Καὶ πότε θὰ πάμε;

— Μὰ τώρα ἀμέσως.

— Ἡ μητέρα μου;

— Ἡ Πατρίς! ἐτόνισεν ὁ μυστικὸς πράκτωρ τοῦ Στέσελ.

Ὁ μικρὸς ἔμεινε δισταζὼν καὶ σ' ἀξιωματικὸς ποῦ ἐκατάλαβε τὸν δισταγμὸν του ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην του ἓνα ἄλλο ἔγγραφο καὶ τοῦ τὸ ἔδειξε.

— Θέλεις νὰ πεισθῆς ὅτι δὲν σὲ γελῶ; Τοῦ εἶπε.— Διάβασε.

Τὸ χειρόγραφον ἔφερεν ἐπὶ κεφαλῆς τὴν σφραγίδα τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

(Ἀκολουθεῖ)

Ζῶναι δερμάτιναι ἐγγώριαι	Δρ.	5.—
Παντελόνια serge ἐγγωρίου κατασκευῆς	»	14 50
» χειμερινὰ Γ' μέγεθος	»	8.—
Σουγιάρδες	»	4.—
Μαγδύλια χρωματιστὰ τρίγωνα	»	2.—
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θῆκι πελέκων	»	2.—
Σάκκοι ράχως	»	16.—
Ἰποδήματα ἀπὸ 1/2—3	»	36.—
» » 3—5	»	39.—
» » 5—12	»	42.—
Ἀστερίσκοι	»	0.15
Σφαιραὶ flomber τὸ κυτίον	»	10.—
Παντελόνια θερινὰ	»	11.—
Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ	»	1.—
Ἐγκόλιον μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0 30
» » Ἀ' τάξ.	»	0 30
» Δοκίμου	»	0 30
» Προσκόπου Β' τάξεως	»	0 70
» » Ἀ' »	»	0 80
Ἡλιοθεραπεία	»	1.—
Συμπεριφορᾶς	»	1.—
Σύστημα κατ' ἐνωμοτίας	»	0 50
Ζωὴ στὸ στρατόπεδον	»	0 80
Συμβουλὲς στοὺς Ἐφόρους καὶ Ἐπόπτας	»	0 80
Καταστατικὰ Π. Συνδέσμων	»	0,20
Πρότυπα Ὁ., Ε., καὶ Τ Π. Σ. ἡ δεκάς	»	1.—
Ἐκθεσις Προσκοπικῆς ἐργασίας Δου. Μακεδονίας ὑπο τοῦ Τ. Ε. Ν. Γύπαρη	»	0 40
Τί εἶνε «Προσκοπισμὸς»	»	0 25
Ἀσκήσεις Πεζ. Γυμνασίων	»	0 50
Ὀδηγίαι δι' Ἀρχηγούς	»	0 50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0 10
Ἰφασμα χακί θερινὸν ἢ ὑάδ.	»	4.40
» » » τὸ μέτρον	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νὰ γράφουν ἀπ' ἐπιπέδου πρὸς τὴν ἀποθήκην ἔχοντας ἐγκρίσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Τ. Ε. με καθαρογραμμένην ὑπογραφήν, στέλλοντας συγχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ οἱ ναῦλοι βαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Προσκόπους πωλούμενος ἱματισμὸς καὶ ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἄμα τῇ παραίτησιν ἢ διαγραφῇ αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εἰρησκόμενα Προσκοπικὰ εἶδη, ἄνευ οὐδαμῆς ἐξαίρεσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, ἣν ὑπέστησαν, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Προσκοπικῶν εἰδῶν εἰς οἰουδήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοί, Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ὃς Διευθυντῆς ὅτι ἀπατῆ τὴν αὐστηροτάτην τιμωρίαν πέντος παραβάτου, ἐπιζητητῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου καταδωξίν αὐτοῦ.